

Adéla Janušová, *Baskický nacionalismus*, České Budějovice 2011, 57 s. (bakalářská práce Ústavu romanistiky FF JU).

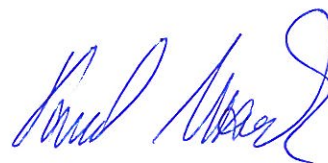
Posudek vedoucího bakalářské práce

Práce Adély Janušové mapuje vývoj baskického nacionalismu od jeho vzniku v 19. století až po současnost. Text je členěn do pěti základních celků. Nezbytný úvod obstarala kapitola, v níž autorka shrnula nejdůležitější informace o baskickém národu, jeho jazyku a historii. Skutečné jádro práce tvoří následující tři kapitoly, ve kterých Adéla Janušová přibližuje hlavní etapy rozvoje baskického nacionalismu. První z těchto období je na jedné straně ohraničeno zrodem baskického nacionalismu na sklonku 19. století a končí koncem španělské občanské války, jejíž výsledek vzal Baskům na dlouhou dobu naději na získání autonomie. Autorka se v této části podrobně věnuje například úloze, kterou v tomto baskickém národním obrození sehrál Sabino Arana a zmiňuje rovněž založení baskické nacionalistické strany PNV. Více prostoru by si však dle mého soudu zasloužily také události, k nimž došlo po vyhlášení druhé španělské republiky, jejíž ústava vycházela vstříc baskickým autonomistickým tendencím a umožnila, aby se v roce 1936 Baskicko stalo po Katalánsku druhou a zároveň poslední autonomní oblastí tehdejšího Španělska. Úspěch, který Baskicko zaznamenalo v roce 1936, byl však pouze krátkodobý. Druhá etapa ve vývoji baskického nacionalismu, již líčí práce Janušové, spadala do období frankistické diktatury (1939-1975), kdy byly veškeré nacionalistické projevy Basků tvrdě potlačovány. Baskicko tehdy přišlo o svůj autonomní status a Baskové jako národ byli vystaveni tvrdé perzekuci. Právě tehdy vzniká jako odpověď baskických nacionalistů na Frankovu politiku teroristická organizace ETA. Třetí a zároveň poslední dějinnou etapou, v níž se odehrával dosavadní boj Basků za jejich nacionalistické požadavky, je období po přechodu Španělska k demokracii. Přestože byl baskický nacionalismus tehdy spjatý hlavně s organizací ETA, Adéla Janušová se ve své práci zmiňuje také o existenci dalších, většinou méně známých organizací, jako byla GRAPO či Iraultza. V závěrečné části práce Adéla Janušová shrnuje dosavadní výsledky baskického nacionalismu.

Přestože je bakalářská práce Adély Janušové psána kompilační metodou, domnívám se, že se jedná o práci užitečnou. Její hlavní význam spočívá v tom, že českému čtenáři přibližuje závěry španělské odborné literatury. Použité zdroje zmiňuje studentka v úvodu práce. Práce Adély Janušové obsahuje jen minimum gramatických a stylistických chyb.

Závěrem: Bakalářskou práci Adély Janušové považuji za zdařilou. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat stupněm „výborně“.

České Budějovice 14. 6. 2011

Mgr. Pavel Marek, Ph.D.